

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Csp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523200143
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2024:8523200143.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., právne zastúpený: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát Advokátskej kancelárie so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát Advokátskej kancelárie so sídlom Mýtna 483, 811 07 Bratislava, v konaní o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 50,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.039,06 eur. Žalobu dôvodil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6Csp/90/2021 bol úspešný ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. V tomto konaní si vtedajší žalobca uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 787,83 eur s príslušenstvom, a to titulom uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1720010132, zo dňa 18.4.2017. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 6Csp/90/2021 zo dňa 6.10.2022 žalobu v celom rozsahu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo neplatné postúpenie pohľadávky právnym predchodcom vtedajšieho žalobcu VÚB, a. s., a teda nesplnenie podmienky aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Proti citovanému rozsudku súdu prvej inštancie vtedajší žalobca ani nepodal odvolanie. Ďalej žalobca uviedol, že pri nároku na primerané finančné zadostučinenie v zmysle je v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možno v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaný uplatnil pohľadávku na súde návrhom na vydanie platobného rozkazu. Za primeranú výšku finančného zadostučinenia považuje žalobca sumu 1.039,06 eur (787,83 eur + 101,66 eur + 149,57 eur), pretože vo veciach, ktorých je predmetom konania finančná čiastka, jediným objektívnym kritériom rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo chcel obohatiť.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 1.3.2023 uviedol, že žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval ani len jedno jeho právo priznané mu ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a

pre ktoré by mu mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa názoru žalovaného nebola splnená ani jedna zákonná podmienka v zmysle § 3 ods. 5 zák. číslo 250/2007 Z. z.. Pokiaľ žalobca v žalobe uviedol, že v sporovom konaní pred Okresným súdom Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6Csp/90/2021 úspešne uplatnil porušenie jeho práva ako spotrebiteľa, tak toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Žalobca v konaní sp. zn. 6Csp/90/2021 nenamietal nedostatok aktívnej legitímácie, a teda úspešne neuplatnil porušenie práva spotrebiteľom v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/389/2015 a sp. zn. 6Cdo/127/2017. Žalovaný je toho názoru, že z dôvodu, že nebol od počiatku veriteľom úverovej pohľadávky, je týmto vylúčená jeho pasívna legitímácia v spore. Ďalej poukázal na to, že žalobca doposiaľ nevrátil veriteľovi požičanú sumu úveru. Nakoľko žalobca nešpecifikoval, ktoré jeho spotrebiteľské právo bolo porušené, nešpecifikoval ani aká ujma mu bola spôsobená, rovnako nepreukázal vznik konkrétnej ujmy v dôsledku porušenia jeho práv, teda logicky mu nevznikol nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia, ktorého sa nedomáha.

3. Žalobca v replike opätovne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/90/2021, v ktorom zo strany žalovaného (vtedajšom konaní žalobcu) došlo k uplatneniu nedôvodnej a nezákonnej pohľadávky, čo preukazuje, že žalobca bol v základnom súdnom konaní preukázateľne úspešný. Uplatnenie nedôvodnej pohľadávky je prejavom dôvodnosti žaloby na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Právoplatným rozsudkom vydaným v základnom konaní bol práve žalovaný identifikovaný ako subjekt, ktorý porušil spotrebiteľské práva a povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, pričom už v čase základného konania boli vydané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR týkajúce sa vzťahu k dodávateľom ohľadom splnenia podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. (sp. zn. 7Cdo/26/2017, 1Cdo/147/2017). Žalovaný ako inkasná spoločnosť je povinný, rovnako ako banka, postupovať s odbornou starostlivosťou, čo však nedodrжал a uplatňoval si voči spotrebiteľovi pohľadávku v rozpore s dobrými mravmi. V základnom konaní bola konštatovaná absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorej zmluvnou stranou bol priamo žalovaný. Preto akékoľvek uplatnenie pohľadávky na základe absolútne neplatného právneho úkonu je potrebné vnímať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že žalovaný spotrebiteľskú zmluvu nekoncepcoval a úver nezosplatnil, žalovaného ako nadobúdateľa pohľadávky vzhľadom na merito sporu neliberuje a nezbavuje zodpovednosti za porušenie svojich zákonných povinností. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia žalobca uviedol, že táto závisí vždy od úvahy súdu a jej jediným kritériom je primeranosť. Primeranosť sumy 1.039,06 eur je podľa názoru žalobcu vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu zásahu evidentne daná. Spotrebiteľ ako obyčajný občan v základných konaniach pociťuje výrazné stresové vypätie, nielen z dôvodu neskúsenosti so súdnou mocou, ale aj zo skutočnosti, že čelí sporu s ekonomicky právne a spoločensky silnejším protivníkom, navyiac ak je v pozícii žalovaného. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma podľa názoru žalobcu nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa žalovaný a jeho právny zástupca nezúčastnili, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnili a poukázali na to, že nie je daná pasívna legitímácia v spore, nakoľko sa žalovaný od samého počiatku nestal oprávneným veriteľom úverovej pohľadávky, ktorej zaplatenie bolo predmetom sporu vedeného Okresným súdom Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8Csp/23/2021. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na skutkovej i právnej argumentácii a žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

5. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/90/2021 zo dňa 6.10.2022 súd žalobu o zaplatenie sumy 797,83 eur s príslušenstvom zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, nakoľko právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver predčasne zosplatniť pre porušenie odbornej starostlivosti v zmysle § 7 zák. č. 128/2010 Z.z. a následne postúpiť pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle § 17 ods. písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

8. Podľa poslednej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Súd dospel k záveru:

9. Po vykonaní dokazovania súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je v základe dôvodná a vo vzťahu k výške čiastočne dôvodná.

10. V konaní nebolo sporné, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/90/2021 bol úspešnou stranou sporu, pričom predmetom bol spotrebiteľský spor, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto porušenie práva a povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi spôsobil a privodil ujmu spotrebiteľovi.

11. Ak dôjde k porušeniu práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

12. V zmysle citovaného ustanovenia - predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

13. Súd upriamuje pozornosť, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

14. K úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

15. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

16. Vecná legitímácia, či už aktívna alebo pasívna, sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie účastníkov, vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Nedostatok vecnej legitímácie vedie k zamietnutiu návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

17. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

18. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, súd uvádza, že v konaní Okresného súdu Stará Ľubovňa vo veci sp. zn. 6Csp/90/2021, žalobcom bol Intrum Slovakia, s.r.o. (v tomto konaní žalovaný). Žalovaný bol subjektom, ktorý titulom neplatne postúpenej pohľadávke voči žalobcovi uplatnil nárok na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda voči žalobcovi ako spotrebiteľovi konal a postupoval v rozpore so zákonom. Právoplatným skončením konania vo veci sp. zn. 6Csp/90/2021 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie.

19. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti.

20. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil.

21. Žalobca vo veci sp. zn. 6Csp/90/2021, v ktorom bol voči nemu uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, bol vystavený do rozhodnutia psychickému vypätiu, stavu právnej neistoty, keď mu hrozilo, že mu bude uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 787,83 eur s príslušenstvom. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia súd sa ale nestotožnil s uplatnenou výškou primeraného finančného zadosťučinenia 1.039,06 eur (787,83 eur + 101,66 eur + 149,57 eur), ktorá suma bola totožná so sumou, vo vzťahu ku ktorej hrozilo žalobcovi, že mu bude uložená povinnosť túto sumu zaplatiť žalovanému.

22. Výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. V tomto smere súd primerane poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoCsp/33/2022-180 z 10.11.2022, v ktorom krajský súd špecifikoval rozsah dôkaznej povinnosti spotrebiteľa pri uplatnení si nároku na priznanie mu finančného zadosťučinenia a to takto cit. „Odôvodnenie priznanej výšky nároku musí byť presvedčivé, lebo táto podľa zákona č. 250/2007 Z. z. spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá ale nemôže byť svojvoľná. Pri jej stanovení je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv a povinností, z okolností tak na strane žalobkyne ako

aj žalovaného a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. (...) Žalobkyňa však svoj nárok, okrem jeho prípustnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ničím ďalším neodôvodnila. Žalobkyňa neuviedla, a to ani v priebehu odvolacieho konania, či konanie žalovaného viedlo aj k vzniku iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivým okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod.. Spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené a tak jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Neznamená to, že jej patrí v takej výške, ako sama požadovala, resp. v akej jej tento nárok priznal súd prvej inštancie. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd prihliadal na všetky vyššie citované okolnosti prejednávanej veci a dospel k názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 50,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľovi satisfakciu za prežitú nepohodu počas vedenia základného súdneho konania a odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov. Žalobkyňa zároveň nielenže, žiadne okolnosti odôvodňujúce výšku uplatneného nároku netvrdila, ale ani žiadne okolnosti dôkazmi nepreukázala. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia je dôkazná povinnosť a povinnosť tvrdenia na strane spotrebiteľa. Výška nároku musí byť objektívne preukázaná. Žalobkyňa svoje dôkazné bremeno uniesla len čiastočne, preto odvolací súd pri určení výšky uplatneného nároku zohľadnil len skutočnosť úspešného uplatnenia práv žalobkyne v základnom konaní. Vo všeobecnosti podanie žaloby a vedenie súdneho sporu každého zaťažuje, ide o zodpovednosť za svoje dôkazy a tvrdenia, za prípadný jeho negatívny výsledok. Preto je výška primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50,- eur postačujúca na kompenzáciu tejto nekomfortnej situácie a v prevyšujúcej časti odvolací súd nárok žalobkyne zamietol.“

23. V nadväznosti na uvedené súd konštatuje, že sumu 1.039,06 eur ako primerané finančné zadosťučinenie uplatnené žalobcom súd považoval za absolútne neprimeranú okolnostiam veci. Žalobca neplnil žalovanému, ani právnemu predchodcovi žalovaného sumu 1.039,06 eur, ani súd právoplatne nerozhodol o povinnosti plniť. Súd nevidí rozumné priznať ako primerané finančné zadosťučinenie sumu, ktorá hrozila žalobcovi, že bude zaviazaný na jej plnenie. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.039,06 eur, už podľa názoru súdu by malo znaky konania spotrebiteľa v snahe získať finančné prostriedky v neadekvátnej výške. I keď je spotrebiteľ slabšia strana sporu, ochrana formou primeraného finančného zadosťučinenia musí byť v súlade s princípom spravodlivosti.

24. Z uvedených dôvodov súd pri určovaní sumy primeraného finančného zadosťučinenia, okrem zohľadnenia psychického tlaku na žalobcu v súvislosti s pôvodným konaním, pri zohľadnení ktorého je aj podľa vyššie citovaného rozhodnutia krajského súdu primeranou sumou 50,- eur finančného zadosťučinenia postačujúca na kompenzáciu tejto nekomfortnej situácie, zohľadnil v spojitosti s uzavretím úverovej zmluvy, dotknutej pôvodným konaním a aj možný psychický diskomfort žalobcu v jeho sociálnej situácii v rozhodnom čase, a to sumou 50,- eur, t.j. súd považoval vzhľadom k okolnostiam danej konkrétnej veci za primerané priznať žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume celkovo 50,- eur.

25. Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a v prevyšujúcej časti nad rámec primeraného finančného zadosťučinenia 50,- eur žalobu zamietol. Podporne súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11CoCsp/13/2023 zo dňa 13.12.2023.

O trovách konania súd rozhodol takto:

26. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

29. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, pričom v tomto prípade je treba mať na zreteli, že zásada úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) je uplatniteľná aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu, ako je tomu aj v tomto prípade. V týchto prípadoch sa však za procesne neúspešného žalobcu nemôže považovať ten, komu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku rozhodnutia závisiaceho na úvahy súdu, ale pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlišovať čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Keďže aj v tomto prípade bolo konštatované, že žalobkyňa splnila predpoklady na priznanie jej finančného zadosťučinenia, možno ju považovať za plne procesne úspešnú, keďže mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška finančného zadosťučinenia vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu, preto okresný súd priznal žalobkyni 100% nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy (napr. pozri KS TT, sp. zn. 10Co/191/2017, KS PO, sp. zn. 12Co/53/2018, 12CoCsp/10/2021 a iné; Veľký komentár CSP, C.H.Beck, str. 926).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.